

Teza: Przedawnienie karalności

Wszczęte postępowanie umarza się gdy nastąpiło przedawnienie karalności.

Sygn. akt WO-67/15

ORZECZENIE

z dnia 17 lutego 2016 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Jacek Klimowicz

SWSD Mariusz Łatkowski /sprawozdawca/

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Michała Jasiaka po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r.

na rozprawie sprawy radcy prawnego K. S.

obwinionego o czyn z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 2 i 30 zd. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z dnia 31 marca 2015 r sygn. akt D 34/K/2015

orzeka:

1. uchylić orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z dnia 31 marca 2015 r sygn. akt D 34/K/2015 i umorzyć postępowanie na zasadzie art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych
2. kosztami postępowania obciąża w całości Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 31 marca 2015 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach uznał winnym radcę prawnego K. S. **obwinionego o to, że:**

w złożonym przez siebie w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Katowicach w dniu 25 września 2012 r. odwołaniu z dnia 19 września 2012 roku od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z dnia 10 lipca 2012 r. o sygn. akt (...) wydanego w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu dyscyplinarnym, napisał o pokrzywdzonej (zarówno tamtej jak i niniejszej sprawie) A. M.: „... a już i tak nie mogłem radzić drugiej stronie Pani A. M., zresztą nie udzielam porad, jak oszukiwać pracowników i Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, a takich właśnie czynów w mojej ocenie dopuszczała się Pani A. M. w tej sprawie”,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982A o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 2 i 30 zd. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/Vin/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, ¹Od orzeczenia tego w terminie złożył odwołanie obwiniony, który skarżonemu orzeczeniu zarzucił:

I wymierzył obwinionemu za ten czyn **karę upominania a nadto** obciążył obwinionego radcę prawnego K. S. kosztami postępowania w kwocie 1.068,00 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach.

1. naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie wszystkich wątpliwości w sprawie na niekorzyść obwinionego,
2. naruszenie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez błędną ocenę okoliczności faktycznych, uznając, że obwiniony dopuścił się czynu zabronionego,
3. naruszenie przepisów procedury karnej w postaci nieuwzględnienie dowodu z zeznań A. B. oraz K. P. - pracowników Pani M. podczas, gdy okoliczności te mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i stanowiły podstawę dla ponownego zbadania i ocenienia podejmowanych przez Panią M. działań i na tej podstawie użytych przez obwinionego określeń,
4. naruszenie przepisu art. 6 w zw. z art. 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, poprzez jego niewłaściwą subsumcję, że obwiniony dopuścił się naruszenia zasad deontologii zawodu radcy prawnego.

Podnosząc powyższe obwiniony wniósł o:

1.

Zmianę zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu,

2.

uchylenie orzeczenia w zakresie zasądzenia od obwinionego osztów postępowania przez sądem I instancji,

3.

orzeczenia o kosztach w ten sposób, że obciążenie nimi KIRP, zgodnie z art. 70(6) ustawy o radcach prawnych,

4.

dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji z postępowań przed sądem dyscyplinarnym Ś. w sprawie ze skargi Pani M. przeciwko Pani A. B. oraz przeciwko Pani K. P..

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy dokonać rozpoznania odwołania obwinionego pod względem wpływu karalności, co w świetle faktów i skutków procesowych przyczyni się niejako do oczyszczenia przedpoła rozpoznania sprawy. Konieczność odniesienia się do zarzutów zawartych w odwołaniu obwinionego orzeczenia staje się zbędne z uwagi na konieczność umorzenia postępowania z innych względów aniżeli domaga się tego w swym odwołaniu obwiniony. Dalszemu rozpoznaniu tej sprawy staje bowiem ustawowa przeszkoda nakazując jego umorzenie z powodu przedawnienia karalności.

Mianowicie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Art. 17 § 1 Kodeksu postępowania karnego określający przesłanki procesowe stanowi, że wszczęte postępowanie umarza się gdy nastąpiło przedawnienie karalności. Zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym w chwili orzekania w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 — trzy lata. W rozpoznawanej sprawie obwinionemu zarzucono popełnienie czynu dyscyplinarnego popełnionego w dniu 19 września 2012 r. Zatem w chwili wyrokowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym od daty tego czynu upłynęły 3 lata, co powoduje konieczność umorzenia postępowania w zakresie zarzutu postawionego obwinionemu. Wyższy Sąd Dyscyplinarny mając jednocześnie na uwadze całokształt okoliczności związanej z popełnieniem tego czynu przez obwinionego nie znalazł podstaw do jego uniewinnienia w całości przyjmując ustalenia i wnioski z nich płynące przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

W tym stanie rzeczy należało w tym zakresie orzec jak na wstępie.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70 6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych.